

شعر از شاعر ملی کورد: عبدالله پهبشویو
برگردان به فارسی از: حسن ایوب زاده

چو برگردم دگر بار
سحرگاهان،
بسان نوری بره
میان سبزه‌زاری سیر از آب
بغلطم من جوم گیاه گسین چندان
زپا افتم
بسایم پاچه‌و ران بر شبنم سرد!

چو برگردم دگر باره:
سمورآسا
روم بالا از درخت بلند گردو
شوم ابری زخم پرسه بر فراز سبزه‌زاران
بسان بید مجنون
شوم خم
بر تن هر رودباری
کناره-
صخره‌ی سنگ
آوخ! شود ممکن چو برگردم!

چو برگردم دگر باره:
بنگرم نیک
بر خوشه‌ی گندم چگونه زرد می‌گردد،

سیب و انار و گاه رسیدن ،
سنگخواران را
چسان خودلانه میسازند!
بنگرم نیک
جوجه گنجشکی که در میآورد پر،
کوچنده پرستوها،
چگونه میکشند صف بر سیم برق اندرمیان راه
کجاست سرچشمه‌ی جوی
کجاست مقصد هریک ؟

چو باز آیم دگر بار
ز پستان هر چشمه‌ای
جرعه‌ای نوشم از آن آب گوارایش،
بسازم جملگی را مادرم
به هر غاری شبی
بر صخره‌ای سر
بسازم جملگی گهواره‌ی من!

چو برگردم دگر بار
برم هدیه زبانی مثل اخگر
برای لال
دهم شهپر ز یک شعله
بهر بی بال و بی پر!

چو برگردم دگر بار:
کنم منع جوانانرا ز گل چیدن
به گلدان وا نهادن مرده بر سرمیز

جوانانرا بیاموزم
زنند گل را بروی سینه‌ی دوست
دمی دیرتر بگیرندش در آغوش

چو برگردم دگر بار:
کبودچشمان کودکان شهر مسکو یاددادند
به هیچ منزل نباید سرکشم بی بسته‌ی نقل ،
بسازم من طناب تاب دادن
دهم من کودکانرا نرم و آسان
روم در جشن میلاد بیعید بچه
بیروزم بجای شمع انگشت
فروزم اتشی در مردم چشم
بسوزانم مرا نازک تن شعر!

چو برگردم دگر باره
به آرامی شوم خم
بهر گهواره‌ای
آوخ که بچه!
آوخ! چو برگردم دگر باره!

2

هان مادرم جان دل من :
یادم آید بچگی را
دوست داشتم طعم تلخ و گس
خاکخور بودم
گل به لب
میزدی سیلی باجبار
پرت میکردم خاک و گل!
کنون ای مادرم، جان دلم!

من بزرگم بچه نیستم
ندارم دوست طعم تلخ و طعم گس
چو برگردم دگر باره
چو برگردم سوی (بیرکوت)
گر بکوبی بر سرم
حرامم گر کنی شیرت
بدست گیرم دوکریس بچگیهایم
ز شوق وصل میلیسم گل و خاک و درخت و سنگ
و هر چیز سر راهم

مسکو 17.12.75

ترجمه به فارسی

13.12.2005

بیرکوت : زادگاه شاعر

ئەو بە شێکی ناتەواوی ئەو شێعرە بە کە لە ساینیک وەرگیراوە، بە داخەو ناتەواوە .
کاتم نەبوو کوردییەکی بنووسمەو . بۆ بەراوردکردن و هەلسەنگاندن و باشتکردنی وەرگیراوە کە .